

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil da sige, at enkelhed fremmer forståelsen, og forståelsen for det her mener jeg er, at der skal være en statut for Europa-Parlamentets arbejde, og det er det, vi skriver i beslutningsforslaget. Hvis ikke der er en statut, som er båret af regeringerne, så har Europa-Parlamentet et problem.

Det er derfor, vi siger, at den danske regering jo godt kunne betinge vores tilslutning, og andre lande kunne gøre det samme, af, at man får styr på de her ting fra Europa-Parlamentets side. Det mener jeg ikke man vil have noget problem med, det vil man kunne gøre. Det er vel i virkeligheden også det, man har forsøgt, men man har bare ikke gjort det med tilstrækkelig styrke til at få ændret reglerne.

Det er derfor, vi godt kunne ønske os, at regeringen går yderligere i den retning og siger til Europa-Parlamentet, at vi simpelt hen ikke kan leve med det, der foregår.

Kl. 16.05

Den fg. formand (Grete Schødt):

Der er tre korte bemærkninger, først er det hr. Jacob Buksti.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg vil godt i forlængelse af det, udenrigsministeren netop sagde, spørge, om hr. Peter Skaarup faktisk selv mener, at det er helt rimeligt at stå her og påstå, at man her i Folketinget kan lave beslutninger, som så derefter fører til vedtagelser i EU. Det er jo ikke rimeligt at stå og sige, at der ikke er nogen her, der presser på, selv om vi godt kan blive enige om, at det, der står i Dansk Folkepartis forslag, lyder rimeligt. Det er faktisk det, vi alle sammen har arbejdet på.

Både den tidligere regering og den nuværende regering har presset på, men pointen er jo, at det er et slag i luften, for, som også udenrigsministeren sagde, forudsætter det altså, at nu 25 landes ministre i givet fald skal være enige. 25! Derefter skal man så også blive enig med parlamentet. F.eks. italienerne, skulle jeg hilse og sige til hr. Peter Skaarup, synes sådan set ikke, at det er særlig smart, at de skal gå ned i løn. Det tror jeg hr. Peter Skaarup glemmer i hele det her.

Derfor er det bare, at jeg vil høre, om hr. Peter Skaarup selv tror på, at en vedtagelse her i det danske parlament vil have nogen som helst betydning for den kommende beslutning, den sta-

tut og de vilkår, der vil være i forhold til de absurditeter, som vi alle sammen er enige om der er.

Vil hr. Peter Skaarup indrømme, at konsekvensen af Dansk Folkepartis forslag, selv om det blev vedtaget, ville være, at de nuværende regler ville fortsætte i meget lang tid endnu?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Hvis Socialdemokraterne for alvor vil ændre noget i EU og vil have den indflydelse, det giver at være medlem, så mener man vel også, at man kan gøre det. Man argumenterer, når vi har folkeafstemninger om EU-spørgsmål, med, at det er vigtigt, at vi sidder med omkring bordet, vi skal være aktive, vi har stor indflydelse, og den skal vi bibeholde.

Det, hr. Jacob Buksti siger her i dag, er jo så, at vi alligevel ikke har nogen indflydelse, at der er 25 lande, der skal være enige, og at det ikke kan lade sig gøre. Noget så basalt som at ændre nogle absurde rejseregler, som vi er enige om de er, burde dog kunne lade sig gøre, ellers er der vel et eller andet fuldstændig galt med EU. Der er vel noget moralsk forkert ved hele konstruktionen, hvis ikke noget så basalt kan ændres.

Det er derfor, jeg efterlyser noget engagement, en fightervilje. Jeg ved ikke, om Socialdemokraterne er tiltalt af den tidligere britiske premierminister Margaret Thatcher, men hun opnåede jo noget en gang imellem ved at svinge med håndtasken og sige, at sådan skulle det være, sådan ville de have det. Den fightervilje synes jeg vi mangler, og den har de tidligere socialdemokratiske regeringer, der har ladet stå til på det her område, også manglet.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Nu skal jeg helt lade være at kommentere hr. Peter Skaarups sammenligning med Margaret Thatcher. Jeg tror, at hvis hr. Peter Skaarup går ned på sin plads og tænker sig bare en lille smule om, så kan det godt være, at der i EU-sammenhæng trods alt er forskel på Storbritannien og Danmark.

Jeg kan slet ikke forstå hr. Peter Skaarups måde at argumentere på her, for hr. Peter Skaarup står jo netop og siger, at enkeltlandene skal have stor betydning og selvstændig beslutningsret. Hvordan kan hr. Peter Skaarup så stå og påstå, og jeg her står og siger, at Danmark ingen indflydelse har? Nej, jeg står jo og siger, at Dan-